

Sborové noviny

duben 2017

Když jste nyní
v poslušnosti
přijali pravdu
a tak očistili
své duše
k nepředstírané
bratrské lásce,
z upřímného srdce
vytrvale se navzájem milujte.
Vždyť jste se znovu narodili,
nikoli z pomíjitelného semene,
nýbrž z nepomíjitelného,
skrže živé a věčné slovo Boží.

1. Petrova 1: 22-23

- **Úvodník: Návrat ke křesťanským kořenům**
- **K zamyšlení: Minimální křesťan**
- **Svědectví: Jak ráda bych šla v neděli do sboru**
- **Rozhovor: Ohlédnutí za konferencí mužů**
- **Oznámení a narozeniny**

Nevím, jestli jste si někdy položili otázku, zda vnímáme Písmo a vztah k Bohu stejně jako první křesťané - původní církev? Přemýšleli jste o tom, jestli se za 2000 let od dob původních křesťanů do našeho vnímání Bible a Boha nedostaly vlivy různých kultur, myšlenkových směrů a filosofí? Když vidíme energické černochoy, jak poskakují, když chválí Boha, zdá se nám to blíže Bibli nebo vzdálenější? Záleží zvlášť na každé kultuře, jak vnímá a interpretuje Písmo, nebo se veškeré věci Písma týkají všech kultur stejně? Pak by černoši byli mnohem blíže biblickému vyjádření chvály Boha, než my - pohybově ztuhlejší Evropané. Stačí si v Bibli přečíst o tom, jak Boha chválil David. Jsou v Novém zákoně verše, které se týkali jen tehdejší kultury (modlářství, otrokářství, postavení žen) a další verše, které platí pro všechny kultury stejně (sexualita, monogamie)? To jsou otázky, nad kterými v poslední době hodně přemýšlím.

Především si musíme uvědomit, že Nový zákon je hluboce zakořeněný ve Starém zákoně. Není to tak, jak tvrdí jedna stará hereze, že Ježíš je Bohem Nového zákona a křesťanů a Jahve je Bohem Starého zákona a Židů. Je pouze jeden Bůh a jedno Svaté Písmo! Musíme si uvědomit, že v době, kdy apoštol Pavel psal výrok *"Veškeré Písmo pochází z Božího Ducha..."* (2. Tim 3,16) ještě dalších 300 let neexistoval Nový zákon. My tento výrok dnes můžeme používat pro celou Bibli, ale apoštol Pavel měl na mysli Starý zákon. První křesťané používali pro argumentaci, že Kristus je Bůh a Mesiáš, výhradně Starý zákon, protože Nový zákon neměli. Ten teprve postupně vznikl a koloval částečně ve formě některých dopisů.

Původní církev a téměř všichni pisatelé Nového zákona byli Židé. Byli mnohem blíže semitskému (židovskému) uvažování a chápání svatých Písem SZ psaných převážně hebrejsky. Ale už tehdy byli všichni obyvatelé Palestiny pod velkým tlakem a vlivem helenismu – tzn. řecko-římské kultury. Toto napětí jde cítit i z Nového zákona. Pisatelé Nového zákona dělali věci, které byly pro literaturu v helenismu běžné. Používali řecký překlad Starého zákona, který je dosti parafrázovaný. Např. Židům 10,5 *"Oběti ani dary jsi nechtěl, ale **dal jsi mi tělo**"* je citace Žalmu 40,7 *"Obětní hod ani oběť přídavnou sis nepřál, nýbrž **protesals mi uši...**"*. Duch Boží ukazoval pisatelům Nového zákona, že texty Starého zákona ukazují na Mesiáše, což při samotném čtení SZ by asi málokoho napadlo. Nový zákon taky zaokrouhluje. Například hebrejský svátek *Letnic* je svátkem týdnů, což znamená 7x7. Po vynásobení nám vyjde číslo 49, ale pisatelé Nového zákona si dovolili toto číslo zaokrouhlit na 50 a proto se v novozákonní řečtině používá název *pentékosté*, což jednoduše znamená padesátku. To se používá do dnes např. pro pentekostální – letniční církev.

ve. Nový zákon si taky propůjčuje některá slova z řecké mytologie, protože v řeckém jazyce se nenašla jiná. 2. list Petrův mluví o bájném podsvětí jeskyň Tartaru – *tartar Osas*, což téměř každý překlad Bible překládá jinak a znamená to jakési předpekli. Apoštol Juda ve svém listu (verš 14) dokonce cituje apokryfní literaturu, *Knihu Henochovou* (1,19), která byla u tehdejších Židů i prvních křesťanů velmi oblíbená. A našli bychom další příklady, kdy řecký text NZ přistupuje k hebrejskému textu SZ jinak, přičemž však vyjadřuje víru ve stejného Boha a Vykupitele. Na uvedených příkladech jsem chtěl poukázat na to, že už pisatelé Nového zákona nepřistupovali k textu Bible čistě semitským způsobem myšlení. Co mne zde velmi povzbuzuje je to, že i když novozákonní pisatelé žili v dosti odlišné kultuře než pisatelé Staré smlouvy, byli otevření na stejného Ducha Pravdy. Nevnášeli do Písma, kromě jiného stylu psaní (či uvažování) nic z ducha tohoto světa. Všude kolem byl vliv řecké kultury a různých filosofii. Inspirovaní pisatelé Nového zákona a apoštolové proti němu vedli boj, ale některé další generace křesťanů tento boj prohráli.

Hned druhá generace tzv. církevních otců vybojovala velké boje o Kristovo Božství, vtělení, vzkříšení, ale prohrála boj s řeckým dualismem. To je pradávna filosofie, která tvrdí, že tělo (hmota) je zlé a duchovno je správné. To je názor, který se do církve, částečně i vlivem spisů těchto církevních otců, velice silně dostal. Proto různí mnichové a různé náboženské skupiny utíkali do ústraní od zlého světa, místo aby světu přinášeli Krista. Veškeré věci spojené s tělem byly špatné. Dokonce i manželský sex byl v církvi považován za něco, co je sice nutné k plození dětí, ale co je samo o sobě špatné. Proto se i silně erotická manželská láska popisovaná v biblické knize Píseň Písní raději alegorizovala a zduchovňovala. Až dodnes se vykládá její podružný alegorický výklad svatby Krista a církve. Jeden z církevních otců při popisu dvou prsů v této Písní zmínil, že jedno prso znamená Starý a druhé Nový zákon. Takový výklad je úsměvný. Hlavní výklad Písně Písní je radost z manželské tělesné lásky.

Dualismus striktně odděluje tělesné a duchovní. Řeční filosofové přišli s rozdělením těla, duše a ducha. Dokonce některé pasáže z Nového zákona se zdají, že taky takto striktně rozdělují člověka. Když se však podíváme do Bible pořádně, tak zjistíme, že Bůh sám je proti takovému rozdělení člověka. Judaismus klade veliký důraz na jednotu člověka. Hmota není špatná. Bůh stvořil tělo člověka z hmoty (prachu země). Nikde není v Bibli psáno, že tělo, které Bůh stvořil, je špatné! Dokonce Bůh sám se rozhodl, že bude přebývat jako Kristus v lidském těle. I celý Nový zákon klade veliký důraz na vzkříšení v těle. Kristus sám byl vzkříšen v těle. (Představa nějakých duší v nebi je velmi pohanská.) Nicméně myšlenky dualismu se táhly v církvi až do reformace, ale ani reformace je zcela nevymýtila. Vždy se proti sobě stavěly důrazy na Písmo proti důrazům na duševní prožitky, namísto toho, aby se Písmo projevovalo prakticky a du-

chovně v životech křesťanů. Proti církevním otcům se vymezovali skupiny jako Montanisté (ti kladli důraz na duchovní prožitky). Proti středověké teologii se vymezovali různí mystikové. Ale i později za reformace heslu "samotné Písmo" začal scházet praktický důsledek a proto vznikly skupiny jako Pietisté (kladli důraz na živé procítění Pravdy a praktickou zbožnost). Z Pietistů (např. Moravští bratři a J. Wesley) jsme vzešli i my. Avšak důraz na "duchovno" se někdy přehnal do té míry, že se znovu vrátil ten starý dualismus, který zase rozdělil člověka na půl. A znovu tady bylo prso Starého a Nového zákona namísto manželské lásky. K Pietismu se přidal další filozofický směr – existencialismus (Písmo, jeho verše, vidí jako sadu perel, které si podle potřeby vytahujeme do našich každodenních situací. Historie Písma tedy není důležitá, ani to, co biblickými pasážemi zamýšleli původní autoři. Důležité je to, co z toho vytěžíme my). Tento špatný přístup k Bibli je rozšířený mezi Pietisty až do dnes. Někdo jde například kupovat auto a přemýšlí, jak s tím souvisí Žalm, který si ráno četl, nebo verš, který si k této příležitosti vytáhl. Bůh ale nepsal Žalmy pro to, aby si někdo koupil auto. Boží pravdy nejsou jako jednotlivé perly, ale Písmo je celistvé. Platí pouze to, co psal a zamýšlel původní autor původním posluchačům, z toho musíme hledat poučení pro náš život (i pro to investování majetku). Samozřejmě věřím, že Bible je nadčasová, a že z ní čerpáme do našich situací. Ale zdaleka ne všechny verše, které vztahujeme do našich situací, se takto dají použít. Myslím, že by se autoři biblického textu hodně divili, k čemu všemu jej křesťané někdy používají. Neplatí to, co si přejeme my, aby text znamenal. Text Bible je platný pouze a jedině tehdy, kdež jej čteme v kontextu celého Písma.

Stále více vidím, že tomu dnešnímu evangelikálnímu pietismu schází znovu touha poznat Písmo v jeho původním kontextu. Chtít Boha poznat celistvě! Nejen skrze prožitky, nejen skrze skvělé chvály, nejen skrze vztahy v církvi, nejen skrze praktickou službu, nejen skrze kázání, nejen skrze modlitbu, nejen skrze studium Písma. Celistvě! Nekouskujme Boha ani sebe. Teď si zahraju tělesný fotbal, pak budu mít skvělý duševní zážitek při chválách a nakonec se duchovně pomodlím a něco si přečtu z Bible. Bohu patříme cele! Bible říká: *At' tedy jíte či pijete či cokoli jiného děláte, všechno činite k slávě Boží.* (1. Kor. 10,31) Bohu patříme i ve škole nebo v práci. Máme být všude s Bohem a žít Božím životem, který je v nás.

Snažme se tedy vnímat Boha tak, jak se o to pokoušeli původní křesťané a Boží věrní v celých dějinách církve. Hledejme Boha takového, jak je popsán v Bibli. Nenechme si zkreslit Boží obraz ničím z vlivů tohoto světa. Hledme ke Kristu a napodobujme jej – On je Božím dokonalým obrazem. Můžeme mít různou minulost, různou výchovu, máme možná různé kulturní pozadí. Ale můžeme hledat všichni společně jediného Boha, který je neměnný! Jsem přesvědčen, že když to začneme dělat, něco se v našich životech (a v církvích) změní. Sám jsem to ve svém životě poznal.

Jakub Koziel

MINIMÁLNÍ KŘESŤAN

Minimální křesťan! Kdo to je? Křesťan, který směřuje do nebe nejmenší možnou rychlostí. Křesťan, který má v úmyslu získat ze světa co nejvíce to jde – a přitom nebýt spolu se světem odsouzen. Křesťan, jehož cílem je žít tak málo křesťansky, jak je to jen možné – a stále ještě zůstat křesťanem.

Minimální křesťan přijde na ranní shromáždění a na večerní také – pokud ovšem neprší nebo není příliš teplo, příliš velká zima, pokud není moc ospalý nebo ho nebolí hlava nebo se moc nepřejedl. S úctou poslouchá kazatele, modlí se chválí Boha. Pečlivě aplikuje Boží pravdy – někdy na sebe, mnohem častěji však na druhé.

Minimální křesťan je velmi nakloněn všem dobrým skutkům. Přeje si je dělat, ale není v jeho moci udělat jich příliš mnoho. Nedělní škola se zdá být skvělým místem – zvláště pro zanedbané a vzdorovité děti. Ale on není s to vyučovat v nějaké třídě – jeho pracovní vytížení je natolik vyčerpávající, že potřebuje den odpočinku. Kromě toho si ani nemyslí, že by byl sám kvalifikován působit jako učitel. Je zde přece tolik lidí, kteří jsou mnohem lépe připraveni na tuto důležitou službu – takže žádá o omluvu.

Je velmi nakloněn domácí i zahraniční misii, i šíření letáků s evangeliem, a přispívá svou troškou – ale není vůbec schopen se aktivně zapojit do takové práce, protože jeho vlastní zájmy jsou mnohem důležitější.

Myslí si, že „dnes je všechno hrozně drahé“ – přesto ale, aby ochránil svou pověst, o niž neustále pečlivě dbá, finančně podporuje Boží dílo – vždy ovšem s mírou.

Minimální křesťan je nevyhraněný v mnoha věcech. Opera, tanec, divadlo a hraní karet, velké módní přehlídky – nic z toho mu nedělá starosti. Nevidí žádný problém v tom ani onom ani v jiných populárních povyraženích. V Bibli o tom přece nic není. Nevidí důvod, proč by křesťan nemohl tančit nebo chodit do opery. Zná několik skvělých lidí, kteří to dělají – tak to alespoň říká. Proč by to tedy neměl dělat on? Je tak blízko hranice, která odděluje lid Boží od lidí tohoto světa, že není vůbec jasné, na které straně doopravdy stojí.

Ach, můj bratře, proč zkoušíš takové věci? Dej si pozor, abys nakonec ve své snaze dostat se do nebe s minimálním množstvím křesťanství nepřišel o všechno. Abys ve snaze získat celý svět nepřišel o svou duši. Skutečná zbožnost vyžaduje sebezapření a nesení kříže – a pokud to neděláš, tvé křesťanské vyznání je falešné.

Charles H. Spurgeon (Časopis „Sword and The Trowel“, 1876)

Vždyť Bůh řekl: „Nikdy tě neopustím a nikdy se tě nezřeknu.“ Židům 13:5

Jsem členkou sboru AC Karviná již 26 let. Posledních pět let do sboru nechodíme z důvodu zhoršení zdravotního stavu mého syna Peťky. Narodil se s DMO (dětská mozková obrna). Od mala měl dýchací potíže, ale celkem to s dýcháním zvládal. I přes všechny obtíže jsme spolu chodili do sboru. Pěťův zdravotní stav se před pěti léty natolik zhoršil, že mu museli udělat tracheostomii i peg (sonda v břiše, přes kterou je krmený speciální stravou) a to proto, že se mu dostávala strava při krmení do plic a z toho důvodu promodrával. Jeho plíce to nemohly udýchat. Pro jeho zhoršený zdravotní stav Pěťovi ukončili docházku do denního stacionáře, který navštěvoval. Teď jsme spolu doma. Pečuji o něho já a manžel mi pomáhá.

Několikrát byl v ohrožení života, kdy skončil na ARO nebo na oddělení JIP. Jen díky Pánu to vždycky dobře dopadlo. Teď je jeho zdravotní stav stabilizovaný i když má zdravotní problémy, ale ty neohrožují život. Péče o Peťánka je velice náročná, jak fyzicky, tak psychicky. Pěťovi je 32 let a celý den leží. Děkuji našemu Pánu, že nás nese v náručí a přenesení nás přes veškeré nebezpečí, různá úskalí a dává nám sílu jít dál.

Děkuji celému sboru za vaše modlitby, bez nich bychom to asi nezvládali, tak jak to zvládáme. Často na vás myslím a také se za sbor modlím. Všem přeji Boží pokoj.

Soňa a Peťa

OHLÉDNUTÍ ZA KONFERENCÍ MUŽŮ

rozhovor

4. března se v Havířově konala oblastní konference mužů. Zúčastnili se i bratři z našeho sboru, dva z nich, Lech Ochodek a Roman Čapčík nám odpověděli na pár otázek.

Jak bys hodnotil oblastní konferenci mužů?

Lešek: „Pozitivně. Určitě mi to prospělo k budování osobního duchovního života.“

Roman: „Po mé účasti na Brněnské konferenci jsem čekal větší účast mužů z naší oblasti.“

Co tě nejvíce oslovilo?

Lešek: „Velmi se mi líbil příspěvek bratra Pavla Čepa, jeho přístup k lidem a jeho služba v nemocničním zařízení. Jeho svědectví mě velmi povzbudilo a pomohlo mi to zamyslet se nad určitými otázkami života.“

Roman: „Je zážitek slyšet zpívat chvály ve velkém počtu chlapů pohromadě.“

Mají některé myšlenky z konference praktický dopad na tvůj život?

Lešek: „Určitě Ano. Někdy se potřebujeme zamyslet jak jednat citlivěji s některými lidmi, naslouchat jim. *Pamatujte si, moji milovaní bratři: každý člověk ať je rychlý k naslouchání, ale pomalý k mluvení, pomalý k hněvu. Jakub 1:19*

Roman: „Ano, v některých věcech jsem se tam našel.“

Navrhni témata na příští konferenci pro muže

Lešek: „Zodpovědnost muže v rodině.“

Roman: „Teď jsem v období, kdy je pro mě aktuální vztah otec - děti, protože ženy vychovávají trochu jinak.“ :-)

Myslíš si, že má smysl pořádat Oblastní konferenci pro muže i v budoucnu? Pokud ano, proč?

Lešek: „Je dobré, když si bratři předávají zkušenosti a to nejen ve svém sboru, ale i v širším kruhu. Navzájem se máme budovat, upevňovat svoji víru. Na konferenci jsme měli také možnost navzájem se za sebe modlit. Čas strávený na konferenci je přínosem pro každého bratra, a je to také možnost poznat bratry z jiných sborů, se kterými nejsme často v kontaktu.“

Roman: „Ano, protože to byla specificky zaměřená konference na část mužské populace v našich řadách a člověk by měl na sobě pořád pracovat.“

DUCHOVNÍ SOUSTŘEDĚNÍ SBORŮ AC 2017

Hotel Dlouhé Stráně - Kouty nad Desnou

15. 7. - 22. 7. 2017

„Řekni jen slovo!“

*Setník však odpověděl:
„Pane, nejsem hoden, abys
vstoupil pod mou střechu;
ale řekni jen slovo, a můj sluha
bude uzdraven.“ Matouš 8,8*

Přihlašovací formulář najdete na internetových stránkách
www.acregistrace.cz